

реалности, сирѣчь съ нѣща, които сж реални, но носителитѣ на които сж продуктѣ на художественното съзерцание, у Ботйова реалниятѣ елементѣ напълно владѣе и тамъ, кждѣто поетѣтъ мисли да развие дѣйствието посрѣдѣ една картина отѣ естествени или съчинени хубости. Само героятъ въ „Това ви чака“ е една не реална личностъ, както патриотѣтъ въ „Патриотѣ“ е едно общо понятие. Въ всички останали Ботйови хумористични или сатирични произведения лицата сж герои отѣ неговото врѣме. Въ сатирата „Защо не съмъ“ Ботйовъ усмива поети, както е модерно да се изразяватъ нѣкои — творци на художествени цѣнности. Едни отѣ тие „творци“ сж били Вазовъ и Славейковъ.

Но защо не съмъ Славейковъ

Да заплача, да запѣя:

„Не пѣй ми се, не смѣй ми се,

Отъ днесъ вече ще да блѣя?“

Но защо не съмъ и Вазовъ,

„Върата си да възпѣя:

Че ще стане вълкъ овцата,

А пѣвцитѣ като нея?“

Съ двѣ думи, Ботйовъ имъ е казалъ какви „творци“ сж и какви трѣбва да станатъ: въ „Политическия сънъ“ вие ще си спомните думитѣ на поета, че когато трѣгналъ за столицата на кучетата, срѣщналъ тамъ по кръстопжтищата единъ грохналъ отъ отчаяние човѣкъ, който окачилъ гайдата си, веселушката и гуслата си на единъ трѣнь и като Еремия оплаквалъ сждбата си. Е добръ! тази алюзия се отнася за П. Р. Славейковъ. Въ горния куплетъ хуморѣтъ на Политическия сънъ е попълненъ съ непосредствена сатира. Славейковъ бѣше написалъ едно стихотворение — въ